Sorg-tröstande lijk-sång, wijdh den lilla och saliga iungfrus ifr. Margaret...

Dahlman, Sveno Jonae,

1 Ic 1693 Höök, Margareta

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

34 a

Sorg-Tröstande Lijk-Sång/

Wijdh
Den lilla och Saliga Jungfrus/

Jfr. MARGARETÆ HÖÖK/

Herr Räntemästarens wid denne
Kongl. Acad: i Åbo
Högh-Achtadt

GUDMUND HÖÖKS/

Och
Dygdesamme Matronæ,

SARÆ LJETZENS/

Kårälskelige Dotters wälprydde

Jordefärdz-Dagh/

Som affomnade i HErranom på sitt
Tredie Åhr den 3. *Augusti*

1693.

I Enfaldigheet doch wälmeent sungen Af

Tryckt i Åbo Åhr 1693.

Sv. 16/420
1693
34 a

I.

DU som föder all Lust
Du som Frögd och Gamman skänmer
Grufste Sorg och olyckz Jemmer
Kom medh en bedröfligh Puſt
Kom hielp migh vthgiuta Tårar
Dhe som å' ditt rätta Fröö
Ty du giör mång' bleka Fåhrar
Uppå Kinders hwyta Snöö.

2.

Skäden sorgse denne Roos
Som i Förſta Blomſter-Wåhren
Blifwer lagd på ſwarta Båhren
Och oß lemmar wara hoos;
Ach! hwem är så hård af Sinne
Som nu icke klaga bör/
När man wäl drar sigh til Minne
Det hon mehr än tydigt döör.

Ach!

3.

Ach! Ach! hon nu mäste bort
Som så skiön och liufligh Grodde;
Ach! den Tydh hon hoos oß bodde
Har doch warit alt förkort;
Ty hon blef ey förr vprunnen
Lyka som en Lillia skön;
För än hon blef strax förswunnen;
Doch har hon hoos GUDH sin
Löön.

4.

Hwem will då ey medh en Tår
Denna lilla Blomman Ähra/
När man kan af henne lära
At alt denna Wägen går;
Ja när liufwe Roosor rifwes
Blij gemenligh Törne qwart
Dä så swinner gott/ men trÿffwes
Hwad som är af ondan Art

Doch

5.

Doch om iagh rätt sinnar på
Så taar Döden hwad Gudh skäncker
Och då iagh rätt öfwertäncker
Läker han det wäl och så /
Til sigh för hwad oß war gifwet
Gifwer hwad oß bäst anstår /
När som man för Döden Lifwet
Och för Menniskior JEsum får.

6.

Dy från Edra Kinder af
Tärcken wäl dhe Salta = Tåhrar
Meru hwad som Eder särar
Läggen ned vthi en Graf
Och mißunnen intet Frögden
Som den sälle Siälen har
Hoos wär GUDH i Himbla Högden
Ty han blifwer Ehrt Förswar.

Voo

7.

Boo hoos Gudh är det ey bäst?
När som Falskheet/ Ondsko/ Flärden
Uthi denna snöda Werlden
Hålles af och älskas mäst;
Eder wäl derför förnöyer
I som sörgien gå sin koos/
Fruchten den som Ehr vphöjer
At blij lijk slijk Himmels Roos.

8.

Säfw fördenskull saligt wäl/
Ty du Trefalt säll bör skattas
Nöyet ditt dig intet fattas
Lille Kropp Säll-större Siäl
Säfw tills GUDH medh Frögd och Gamman
Dig förenar Kropp och Siäl
Der wij städz få lefwa samman/
War sidst hälsat/ far sidst wäl.

S. DAHLMAN
Wermel.

Wij til nået Jordiſkt Huus wår
Syſter hådan wijker
Men dijt ſom Gudh ſielf år/ til
Himmelen hon fijker
Hwars Siål mot tagen år af
Himliſk Engla Skaar
Der ſkådar hon all Stund wår gode
Gudh och Faar.
Dy gråten inthet mehr/ i ſom den dödh
beklaga
Ty hwad Gudh Fader wil/ det måſt
Ehr och behaga;
Den I haa miſt i qwahl den moottog
Gudh i Frögd
Ach hwij kunnen I ett hår medh wa-
ra förnögd.
I weeten wäl och grant det alla Men-
ſkior gånga

Ifrån

Ifrån en timlig Werld/ til ewig Werl-
den länga/
Alt in til sidsta Dagh i Grafwen
Kroppen wår
Sigh hwyllar/ men wår Siál af Dö-
den Lifwet får.
Dy täncken detta och/ fast hon är hå-
dan dragen
Är hon dock wißerlig af Gudh i Nå-
de tagen;
Men lät oß fromma bly och hålla
Gudz Dom gill
Kom seen O grymma Död rätt när
wår HErre will.

NICOLAUS P. HAHN.